

АНАЛІТИЧНА ЗАПИСКА

Аналіз причин неефективності інструментів діалогу **«влада-громада»** та стратегія відновлення довіри в українських територіальних громадах

Аналітична записка підготовлена коаліцією «Діалог «влада - громада» та участь громадян» в межах проекту «Діємо разом: будуємо партнерства – впливаємо на зміни», що впроваджується ГО «Мережа захисту національних інтересів АНТС» за підтримки Фонду «Аскольд і Дір», який адмініструється ІСАР Єднання в межах проекту «Сильне громадянське суспільство України – рушій реформ і демократії» за фінансування урядів Норвегії та Швеції. Зміст документу є відповідальністю ГО «АНТС» та не є відображенням поглядів урядів Норвегії, Швеції або ІСАР Єднання.

Документ розроблено в межах навчально-практичного компоненту проекту та відображає напрацювання учасників коаліції. Позиції, висновки та пропозиції, викладені в аналітичній записці, є результатом спільної роботи учасників коаліції та не обов'язково відображають офіційну позицію ГО «Мережа захисту національних інтересів АНТС».

Київ – квітень 2026

Короткий виклад

Сучасний стан взаємодії між органами місцевого самоврядування та мешканцями в Україні характеризується глибоким структурним розривом між формальною наявністю інструментів участі та їх фактичною ефективністю. Аналіз демонструє, що попри впровадження базових механізмів демократії участі у 57% громад, реальний рівень залученості населення залишається критично низьким – менше 5% жителів реально використовують ці інструменти (Звіт ЦРІ, 2024, с. 12). Основна проблема полягає у переході діалогу у площину формалізму, де комунікація відбувається постфактум, процедури є надмірно складними, а відповіді влади часто сприймаються як неконструктивні «відписки». Це руйнує мотивацію активної частини населення, що в умовах війни створює загрозу не лише соціальній згуртованості, а й економічній стійкості громад через відтік людського капіталу.

Важливість вирішення цієї проблеми обумовлена трьома стратегічними факторами:

- **Вимоги європейської інтеграції.** Прогрес у переговорному кластері «Основи» (Fundamentals) безпосередньо залежить від прозорості та інклюзивності місцевого самоврядування (Звіт Європейської Комісії, 2024, с. 23).
- **Економічна стійкість.** Люди є основним ресурсом громади; відсутність впливу на розподіл публічних фінансів спонукає найбільш продуктивне населення до внутрішньої або зовнішньої міграції.
- **Обороздатність та відновлення.** Ефективне використання обмежених ресурсів потребує суспільного консенсусу щодо пріоритетів витрат між критичними потребами фронту та життєзабезпеченням тилу.

Ключові рекомендації для впровадження:

- **Радикальна цифровізація та спрощення.** Масштабування досвіду платформ типу Decidim або E-Dem для забезпечення безбар'єрного доступу до голосувань та обговорень (Звіт ЦРІ, 2024, с. 15).
- **Перехід на «людську мову» комунікації.** Відмова від складних юридичних конструкцій у публічних звітах на користь візуалізованих дашбордів бюджетних витрат.
- **Інституціоналізація зворотного зв'язку.** Впровадження обов'язково-

го фінансового обґрунтування у відповідях на запити та звернення громадян, що виключає можливість шаблонних відмов.

- **Оновлення нормативної бази.** Приведення Статутів громад у відповідність до нових вимог щодо народовладдя до 2027 року (Закон України № 3703-ІХ, ст. 13).
- **Регулярні цикли публічних консультацій.** Впровадження стандартів обговорення проектів рішень до їх винесення на голосування ради, із обов'язковим оприлюдненням результатів врахування пропозицій.

Ключові тези для публічної комунікації:

- «Влада – це найняті менеджери громади, а прозорість – це не послуга, а обов'язок перед платниками податків».
- «Бюджет громади – це кошти кожного мешканця; ви маєте право знати, чому паливо для генераторів сьогодні важливіше за нову бруківку».
- «Відсутність відповіді на звернення сьогодні – це втрата активного мешканця, який завтра поїде туди, де його голос цінують».
- «Демократія участі – це шлях до ЄС, який починається не в Брюсселі, а в кожному під'їзді та на кожній вулиці нашої громади».
- «Партнерство влади і громади – це єдина гарантія ефективного відновлення країни після війни».

Категорія	Поточна проблема	Рекомендоване рішення	Очікуваний ефект
Комунікація	Шаблонні «відписки» без суті (Закон України №393/96-ВР, ст. 15).	Запровадження обов'язкового детального обґрунтування відповідей	Зростання довіри до ОМС на 20-25% протягом року.

Прозорість	Складність пошуку бюджетних даних на сайтах (Закон України №2939-17, ст. 6).	Створення інтерактивних дашбордів «Бюджет для громадян» з візуалізацією витрат на різних рівнях	Зниження рівня маніпуляцій та соціальної напруги.
Механізми участі	Формальні громадські слухання «для галочки».	Перехід на гібридні формати (онлайн+офлайн) із використанням систем ідентифікації.	Збільшення охоплення молодіжної та працездатної аудиторії.
Нормативна база	Застарілі Статути, що не враховують сучасні реалії, зокрема ВПО.	Обов'язкове оновлення Статуту згідно з новими нормами (Закон України № 3703-IX).	Юридична інтеграція нових членів громади у процеси прийняття рішень.
Підзвітність	Звітування «постфактум» без діалогу.	Проведення публічних зустрічей із прямою трансляцією та можливістю запитань у чаті.	Формування культури персональної відповідальності депутатів та голів.

Аналіз поточного стану місцевої демократії та нормативного регулювання

Процес децентралізації в Україні, який тривалий час вважався однією з найуспішніших реформ, на сучасному етапі зіткнувся із системним викликом – кризою якості участі. Якщо на перших етапах фокус був спрямований на об'єднання громад та фінансову спроможність, то сьогодні пріоритетом стає внутрішня трансформація управління у бік реальної інклюзивності. Нормативно-правова база України у 2024-2025 роках зазнала суттєвого оновлення, покликаного подолати інерцію формалізму в місцевому самоврядуванні.

Ключовим інструментом цієї трансформації став Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо народовладдя на рівні місцевого самоврядування» № 3703-IX від 09.05.2024. Цей акт вносить фундаментальні зміни до базового законодавства, зокрема до законів «Про місцеве самоврядування в Україні» та «Про статус депутатів місцевих рад», деталізуючи процедури та форми безпосередньої участі громадян (Закон України № 3703-IX, ст. 1). Однією з найбільш значущих новел є розширення терміну «житель громади», до якого тепер офіційно включені внутрішньо переміщені особи, чиє місце проживання підтверджується відповідною довідкою (Закон України № 3703-IX, ст. 1). Це дозволяє залучити до процесів відновлення мільйони громадян, які раніше були юридично відсторонені від прийняття рішень у громадах, що стали для них новим домом.

Закон № 3703-IX також встановлює жорсткі вимоги до Статутів територіальних громад, які мають бути затверджені або приведені у відповідність до нових норм до 1 січня 2027 року. Статут тепер не є простою декларацією; він повинен містити детальні порядки ініціювання та проведення загальних зборів, місцевих ініціатив та громадських слухань (Закон України № 3703-IX, ст. 13). Більше того, законодавчо закріплено право жителів брати участь у плануванні та розподілі коштів місцевого бюджету, що фактично легітимізує інструменти партисипативного бюджетування на рівні державного стандарту (Закон України № 3703-IX, ст. 132).

Паралельно із національним законодавством, на органи місцевого самоврядування (ОМС) суттєво впливають вимоги Європейського Союзу. У

межах переговорного процесу про вступ України до ЄС, особлива увага приділяється Кластеру 1 «Основи», який охоплює верховенство права та демократичні інститути. Європейська сторона наполягає на посиленні підзвітності місцевої влади та створенні дієвих механізмів антикорупційного моніторингу з боку громадськості (Звіт Європейської Комісії, 2024, с. 25). Відповідно до положень Регламенту (ЄС) 2024/792, надання фінансової допомоги в межах Ukraine Facility прямо корелює із прогресом у реформі публічного управління та децентралізації (Регламент (ЄС) 2024/792, преамбула, п. 12).

Проте, незважаючи на прогресивну законодавчу базу, практичні показники демонструють тривожну динаміку. За даними аналітичного моніторингу Центру розвитку інновацій, проведеного у 2024 році серед 196 громад, середній показник демократії участі в Україні становить лише 36,91% (Звіт ЦРІ, 2024, с. 5). Найбільш критичним є блок «Залученість мешканців», який оцінюється у 20%, що вказує на величезний розрив між наявністю цифрових інструментів та їх реальним використанням (Звіт ЦРІ, 2024, с. 10). Це означає, що влада може мати на сайті розділ для петицій або бюджету участі, але через складність процедур або брак довіри громадяни ними не користуються.

Показник демократії участі (2024 рік)	Середнє значення (%)	Стан впровадження
Інструменти участі (петиції, звернення)	57,05%	Високий рівень формальної наявності
Участь у відновленні (стратегії, програми)	33,67%	Середній рівень залучення до планування
Фактична залученість мешканців	20,00%	Критично низький рівень реальної участі
Загальний зведений показник по Україні	36,91%	Етап активного, але нерівномірного розвитку

Дані свідчать про те, що громади знаходяться на етапі імплементації інструментів, але не їхньої популяризації. Наприклад, лише 20,92% громад збирали думки жителів при підготовці пропозицій до публічних інвестиційних проектів (Звіт ЦРІ, 2024, с. 12). Це підтверджує тезу про комунікацію «після факту», коли жителі дізнаються про рішення лише на етапі початку будівельних робіт або після виділення бюджетних асигнувань.

Причини недостатньої ефективності існуючих інструментів

Аналіз результатів опитування 77 респондентів із різних областей України (Київської, Сумської, Івано-Франківської, Дніпропетровської), проведеного для підготовки даного дослідження, дозволяє ідентифікувати глибинні причини, що блокують діалог «влада-громада». На основі отриманих даних можна виділити кілька ключових бар'єрів.

Комунікаційний формалізм та інформаційна закритість

Більшість офіційних сайтів громад сприймаються жителями як малоінформативні ресурси. Респонденти зазначають, що інформація про рішення влади часто подається у вигляді сухих цифр або констатації фактів, що вже відбулися. Наприклад, на запитання про зрозумілість бюджетних звітів, значна частина респондентів, які не є працівниками бюджетної сфери, відповіли негативно. Це створює відчуття, що бюджетна інформація готується фахівцями для фахівців, а не для пересічних мешканців.

Пошук інформації про використання публічних коштів залишається складним завданням. Хоча Закон України «Про доступ до публічної інформації» забороняє обмежувати доступ до даних про бюджет, понад 15-20% опитаних вказали на труднощі з пошуком відповідних розпоряджень та кошторисів на сайтах ОМС (Закон України № 2939-17, ст. 6). Брак інтерактивності та закликів до обговорення призводить до того, що офіційні ресурси програють у конкуренції за увагу мешканців соціальним мережам та неофіційним Telegram-каналам, де інформація часто викривлюється.

Процедурна складність та «культура відписок»

Існуючі механізми, такі як громадські слухання або подання петицій, часто сприймаються як надмірно бюрократизовані. Респонденти з Боярської та Будищенської громад зазначають, що відповіді на звернення часто є шаблонними та не містять конструктиву. Відсутність у відповіді фінансового обґрунтування або альтернативних варіантів вирішення проблеми руйнує віру в дієвість звернень.

Згідно із Законом України «Про звернення громадян», посадові особи зобов'язані об'єктивно і всебічно розглядати заяви, проте на практиці норма «фінансування не передбачено» використовується як універсальний засіб уникнення діалогу (Закон України № 393/96-ВР, ст. 15). Це створює замкнене коло: громадянин подає ініціативу → отримує формальну відмову → втрачає мотивацію → влада констатує «низьку активність населення» для виправдання ігнорування думок громадськості.

Психологічний бар'єр та криза довіри

Довіра є найбільш дефіцитним ресурсом у стосунках «влада-громада». Опитування показало пряму кореляцію між місцем роботи респондента та рівнем його довіри: працівники бюджетних установ схильні оцінювати діяльність влади як прозору, тоді як підприємці та ВПО висловлюють значно вищий рівень скепсису. Наприклад, респондент з Павлограда прямо вказує на брак спілкування керівництва міста з жителями, незважаючи на формальну наявність консультативно-дорадчих органів.

Криза довіри посилюється відсутністю видимого результату участі. Якщо мешканець проголосував за проект бюджету участі, але він не був реалізований протягом року через «зміну пріоритетів» без належного пояснення, він більше не візьме участі у таких процесах. Цей механізм «ламає» соціальний договір на локальному рівні.

Бар'єр	Прояв проблеми	Психологічний наслідок
Юридичний	Складні формулювання у Статутах та положеннях.	Відчуття відчуженості від «високої політики» громади.
Технічний	Незручний інтерфейс сайтів, відсутність Mobile-ID.	Дратування через витрату часу на бюрократію.
Етичний	Шаблонні відповіді («відписки») без суті.	Зневіра та переконання, що «все вже вирішено за нас».
Соціальний	Ігнорування думок ВПО та меншин.	Відсутність ідентифікації себе як частини громади.
Освітній	Застарілі навчальні програми у школах/ коледжах/ ВНЗ.	Брак навичок маркетингу та фінансового менеджменту.

Міжнародний досвід та можливості його адаптації

Вивчення успішних моделей залучення громадян у країнах Європи дозволяє виокремити кращі практики, які можуть бути імплементовані в українських громадах з урахуванням специфіки воєнного часу.

Кейс Барселони: технополітична демократія Decidim

Досвід Барселони (Іспанія) є взірцевим у використанні відкритих цифрових платформ для прямого управління містом. Платформа Decidim дозволяє мешканцям не просто подавати петиції, а брати участь у повному циклі стратегічного планування (Звіт Cedos, 2024, с. 18).

- **Механізм.** Кожен житель міста віком від 14 років має доступ до системи, де може пропонувати проекти, обговорювати їх та голосувати за розподіл коштів. Протягом 2020-2023 років громадяни безпосередньо визначили долю 75 мільйонів євро муніципального бюджету, що становить близько 5% його загального обсягу (Звіт про кейс Decidim, 2024, с. 3).
- **Фінансування.** Розробка та підтримка платформи фінансувалася як муніципальним бюджетом, так і через гранти наукових інституцій та приватних фондів (наприклад, Omidyar Network).
- **Результат.** Підвищення рівня довіри до влади та реалізація проектів, які максимально відповідають потребам районів, таких як створення зелених зон, модернізація шкіл та розвиток велоінфраструктури (Звіт про кейс Decidim, 2024, с. 5).

Для України адаптація цього досвіду можлива через інтеграцію подібних модулів до існуючих платформ (E-Dem, Дія.Громада), що дозволить забезпечити надійну ідентифікацію користувачів та прозорість підрахунку голосів.

Кейс Польщі: обов'язковість партисипативного бюджетування

У Польщі розвиток бюджету участі отримав законодавчу підтримку, що робить цей інструмент обов'язковим для міст із правами повіту.

- **Механізм.** Законодавство вимагає виділяти не менше 0,5% витрат бюджету на проекти, ініційовані та обрані мешканцями. Це стимулює ОМС не лише створювати технічні умови для голосування, а й активно проводити просвітницьку роботу серед населення.
- **Результат.** Формування культури відповідального громадянства. Мешканці польських міст (наприклад, Гданська чи Лодзі) відчують реальний вплив на вигляд своєї вулиці чи парку, що суттєво знижує рівень конфліктності у відносинах із муніципалітетом.

Для України цей приклад є актуальним у контексті відновлення громад. Встановлення мінімального обов'язкового відсотка бюджету громади, який має розподілятися за безпосередньої участі жителів, може стати запобіжником проти волюнтаристських рішень місцевої влади.

Українські кейси: успіх та виклики в умовах війни

Незважаючи на складні умови, окремі українські громади демонструють високу стійкість та інноваційність у питаннях діалогу.

Кейс Великописарівської громади

Громада Сумської області, перебуваючи у безпосередній близькості до зони бойових дій, зберігає високі стандарти відкритості. Офіційний сайт громади регулярно оновлюється проектами рішень, які виносяться на обговорення (Звіт про моніторинг ОМС, 2025, с. 4).

- **Інновація:** впровадження розділу «Громадські слухання та обговорення» з можливістю завантаження проектів актів у редагованих форматах (DOCX) для зручності подання пропозицій. Визначено конкретну електронну пошту економічного відділу для збору зауважень, що персоніфікує відповідальність за обробку зворотного зв'язку.
- **Результат:** громада посідає лідируючі позиції у рейтингах демократії участі (наприклад, Новослобідська громада Сумщини досягла 69,79% за показником залученості), що свідчить про те, що війна не є виправданням для закриття діалогу (Звіт ЦРІ, 2024, с. 8).

Кейс Калуської громади

Калуська міська громада (Івано-Франківська область) демонструє системний підхід до залучення громадян на етапі розробки стратегічних документів.

- **Інновація:** при створенні Стратегії розвитку до 2030 року було використано багатоканальну систему комунікації: онлайн-опитування, фокус-групи та публічні консультації. На сайті функціонує окремий розділ «Стратегія розвитку», де кожен етап роботи підкріплюється протоколами громадських обговорень.
- **Результат:** високий рівень підтримки стратегічних проектів з боку місцевого бізнесу та активістів, що полегшує залучення зовнішніх інвестицій та донорської допомоги.

Наслідки інерційного сценарію: ризика бездіяльності

Якщо органи місцевого самоврядування продовжуватимуть практику імітації діалогу, це призведе до низки незворотних наслідків, які загрожують національній безпеці та стабільності.

1. **Остаточна руйнація довіри та соціальний вибух.** Накопичена втома від «відписок» на фоні економічних труднощів війни може трансформуватися у відкриті протести або саботаж рішень місцевої влади. Відсутність діалогу про витрати публічних коштів створює ідеальний ґрунт для ворожих інформаційно-психологічних операцій (ІПСО), спрямованих на дискредитацію місцевого самоврядування.
2. **Деградація людського капіталу та міграція.** Найбільш активні, освічені та креативні мешканці не залишатимуться в громадах, де їхній голос не чується. Це призведе до «вимивання» підприємців, молоді та фахівців до громад із вищою якістю врядування або за кордон, що зробить економічне відновлення таких територій неможливим.
3. **Блокування євроінтеграційних процесів та фінансової допомоги.** Міжнародні партнери та інституції ЄС дедалі жорсткіше пов'язують надання коштів на відбудову із залученням громадськості до моніторингу витрат. Громади, які не здатні забезпечити прозорість та інклюзивність, будуть виключені з програм фінансування (наприклад, через платформу DREAM), що призведе до їхньої депресивності.
4. **Ерозія демократичних інститутів.** Формалізм у виконанні закону про народовладдя підриває саму суть демократії. Якщо вибори або громадські слухання сприймаються лише як технічна процедура «для галочки», це відкриває шлях до авторитаризму на місцевому рівні та корупційного зговору еліт.

Стратегічні рекомендації: дорожня карта змін

Для переходу від формальної участі до реального партнерства необхідно впровадити комплекс заходів на управлінському, технологічному та комунікаційному рівнях.

Рекомендації для голів громад та виконавчих органів

- 1. Впровадження стандарту «Відкриті дані за замовчуванням».** Вся інформація про бюджетні призначення, тендери, земельні рішення та кадрові призначення має оприлюднюватися в машиночитаних форматах. Необхідно відмовитися від практики публікації сканованих копій документів, які неможливо аналізувати.
- 2. Запровадження «Днів прозорості» та регулярних звітувань.** Згідно з новим законодавством, голови громад мають звітувати двічі на рік (Закон України № 3703-IX, ст. 42). Проте рекомендується робити це у форматі відкритих онлайн-стрімів із можливістю ставити запитання у реальному часі. Звіт має містити не лише досягнення, а й аналіз невиконаних обіцянок із поясненням причин.
- 3. Створення центрів підтримки громадських ініціатив.** У структурі виконкому має бути визначена особа або відділ, відповідальний за допомогу громадянам у підготовці проектів до бюджету участі або петицій. Завданням влади є не «фільтрувати» ініціативи, а допомагати надавати їм належної юридичної та фінансової форми.

Рекомендації для депутатів місцевих рад

- 1. Персоналізація відповідальності.** Кожен депутат має вести активну комунікацію у своєму окрузі через соціальні мережі, регулярно пояснюючи логіку голосування за бюджетні питання.
- 2. Обов'язковість публічних консультацій перед сесією.** Проекти найбільш резонансних рішень (бюджет, стратегія, плани забудови) мають проходити процедуру онлайн-консультацій за 15-30 днів до сесії. Депутати повинні отримувати звіт про думку громади разом із проектом рішення.
- 3. Підтримка ініціатив ВПО.** Депутатам варто ініціювати зміни до місцевих програм, щоб врахувати потреби нових мешканців, що сприятиме їхній інтеграції та перетворенню на активних платників податків.

Технологічні рішення для підвищення видимості бюджету

- 1. Інтерактивний бюджет для громадян.** Створення на сайті громади візуалізованого дашборду, де кожна гривня витрат відображена у зрозумілих категоріях («моя школа», «моя дорога», «допомога війську»). Кожен об'єкт будівництва має бути прив'язаний до карти з вказанням вартості та термінів.
- 2. Використання мобільних застосунків.** Інтеграція інструментів опитування у Viber або Telegram-боти громади. Це дозволяє отримувати миттєвий зріз думки щодо дрібних, але важливих питань (наприклад, графік руху транспорту або колір паркану в парку).
- 3. Впровадження системи електронної ідентифікації.** Для забезпечення легітимності голосувань за бюджет участі необхідно використовувати BankID або Дія.Підпис, що знімає питання про «накрутку» голосів та підвищує довіру до результатів.

Висновки та прогнози

Проблема неефективності діалогу «влада-громада» в Україні не є технічною – це проблема політичної волі та управлінської культури. Формальне виконання норм закону № 3703-IX без зміни суті комунікації лише поглиблюватиме кризу довіри (Закон України № 3703-IX, ст. 1). Водночас, громади, які наважаться на радикальну відкритість та перехід до моделі партнерства, отримають значну конкурентну перевагу у боротьбі за людський та інвестиційний ресурс.

Дослідження підтверджує, що залучення мешканців до прийняття рішень безпосередньо впливає на економічний розрахунок: громади з високим рівнем партисипації демонструють вищу ефективність використання бюджетних коштів та нижчий рівень корупційних ризиків (Звіт ЦРІ, 2024, с. 15). У довгостроковій перспективі лише такі громади зможуть успішно пройти шлях відновлення та інтегруватися у європейський простір як спроможні та демократичні одиниці самоврядування.

Ключем до успіху є відмова від «мови відписок» на користь «мови результатів». Кожна гривня, витрачена з бюджету, має бути зрозумілою платнику податків, а кожне звернення – почутим. Тільки через щоденне підтвердження цінності голосу громадянина можна відновити довіру, яка є фундаментом сильної та незламної держави.

Джерела

1. Президентом України підписано Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо народовладдя на рівні місцевого самоврядування, доступ отримано березня 11, 2026, <https://komsamovr.rada.gov.ua/print/85141.html>
2. Закон України від 02.10.96 № 393/96-ВР „Про звернення громадян” (із змінами та доповненнями), доступ отримано березня 11, 2026, <https://tax.gov.ua/dlya-gromadskosti/zvernennya-gromadyan/normativno-pravova-baza/74597.html>
3. Закон України від 13.01.2011 №2939-VI „Про доступ до публічної інформації” (із змінами і доповненнями), доступ отримано березня 11, 2026, <https://tax.gov.ua/dlya-gromadskosti/dostup-do-publichnoi-inform/normativn/53520.html>
4. REPORT on the 2023 and 2024 Commission reports on Ukraine | A10-0154/2025, доступ отримано березня 11, 2026, https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/A-10-2025-0154_EN.html
5. Демократія участі в українських громадах: аналіз показників 2024 ..., доступ отримано березня 11, 2026, <https://cid.center/analytics/demokratiya-uchasti-v-ukrayinskyh-gromadah-analiz-pokaznykiv-2024-roku/>
6. Decidim: Participatory Budgeting in Barcelona - Participedia, доступ отримано березня 11, 2026, <https://participedia.net/case/decidim-participatory-budgeting-in-barcelona>

Склад коаліції

(учасники, залучені до підготовки аналітичної записки)

Моїсєєв Денис Олександрович – Великописарівська селищна рада, заступник голови

Сурвилова Катерина – PUSH-UA e.V., співзасновниця

Майданчук Христина Ігорівна – Community of Ukrainians in Korea, адміністраторка

Іванушкіна Марина Сергіївна – незалежна експертка

Іванова Олена Іванівна – ГО «Чужих бід не буває», волонтерка

Яхнюк Анастасія Олександрівна – ГО «Екоклуб», фахівчиня

Ганієва Зоре – ГО «ДарТіль», координаторка

Киба Олена Василівна – громадська активістка, незалежна експертка

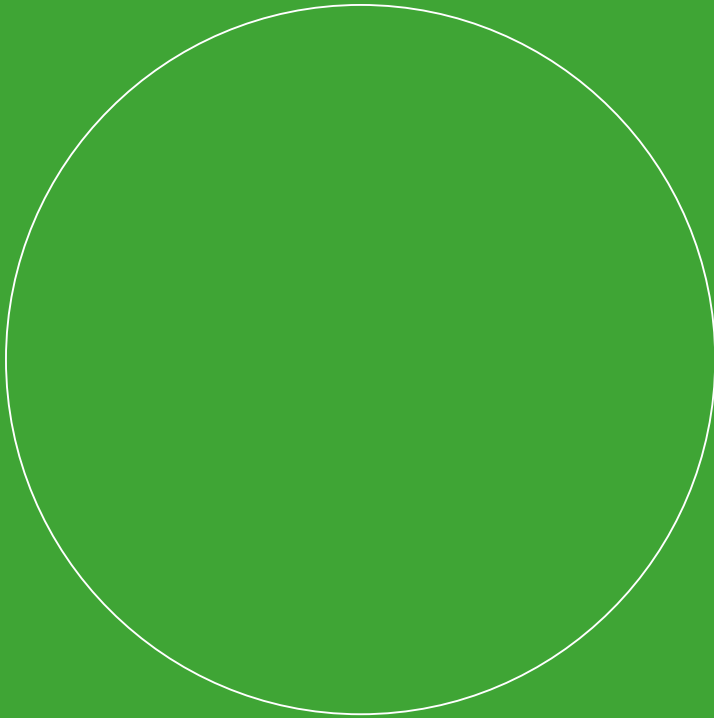
Колеснікова Вікторія Анатоліївна – ВГО «Спілка археологів України», членкиня правління

Довганик Леся Матвіївна – Агенція розвитку підприємництва жінок та молоді, голова правління

Латай Тетяна Юріївна – ГО «7 Чудес Солонянщини», керівниця

Савка Віра – ГО «Ті 100», голова

Склад коаліції сформовано на підставі анкет учасників, поданих у межах проекту «Школа адвокатури АНТС: дія, партнерство, відповідальність». Учасники анкетування підтвердили свою готовність брати участь у діяльності коаліції та надали згоду на обробку і використання наданих даних у межах реалізації проекту. Інформація про організації, зазначені учасниками, відображає їхню самоідентифікацію в межах цієї ініціативи. ГО «Мережа захисту національних інтересів АНТС» не здійснює окремої юридичної перевірки повноважень учасників представляти відповідні організації. Відповідальність за достовірність поданої інформації несе особа, яка її надала. АНТС не несе відповідальності за зміст анкет, індивідуальні позиції учасників та сформульовані пропозиції, що були використані при підготовці аналітичного звіту.

 @ANTSngo

 @ants.ngo

 ants.org.ua

 info@ants.org.ua